

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Λαρίσης-ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεσσαλονίκη, 15 Μαΐου 2024

Ομιλία
ΓΓ της ΔΣΟ δρ Μάξιμου Χαρακόπουλου
στην τελετή έναρξης του Διεθνούς Συνεδρίου « Η πολιτική ως χώρος έκφρασης των
χριστιανικών αξιών στην καθημερινότητα»

Παναγιώτατε,
Εκλεκτοί συμμετέχοντες του Διεθνούς Συνεδρίου,

Είναι ιδιαίτερη η χαρά και η τιμή για τη σημερινή συνάντησή μας στο Συνέδριο με θέμα «Η πολιτική ως χώρος έκφρασης των χριστιανικών αξιών στην καθημερινότητα».

Πρόκειται για μια διεθνή πρωτοβουλία, που αναλάβαμε από κοινού η ΔΣΟ με κοινοβουλευτικούς, εκκλησιαστικούς και ακαδημαϊκούς φορείς. Μια συνεργασία για την οποία θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συμμετέχοντες για την πολύτιμη συμβολή τους.

Όχι τυχαία, το Συνέδριο διοργανώνεται σε μια πόλη με έντονο και ανεξίτηλο το χριστιανικό αποτύπωμα. Μια πόλη που ιδρύθηκε στους ελληνιστικούς χρόνους, αλλά έλαμψε στον υπερχιλιετή βίο της ανατολικής ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, γνωστής ως Βυζαντινή αυτοκρατορία.

Εδώ, απ' όπου ξεκίνησαν οι Έλληνες φωτιστές των Σλάβων Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος, για να μεταφέρουν το μήνυμα της Ορθοδοξίας, αλλά δημιουργώντας και γραφή για αυτούς τους λαούς.

Σφραγίζοντας έτσι με τη δράση τους τον πολιτισμικό χάρτη των Βαλκανίων, της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Σε μια πόλη που γειτνιάζει και επηρεάζεται από το Άγιο Όρος, την κιβωτό της Ορθοδοξίας, που εξακολουθεί να εκπέμπει το φως της ελπίδας έως και σήμερα. Την πόλη του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά και των ησυχαστών, ενός γνήσια ορθόδοξου πνευματικού κινήματος.

Στην Θεσσαλονίκη που δεν έπαψε ποτέ στους νεώτερους χρόνους να έχει επαφή με την Ευρώπη, Δυτική και Ανατολική, και να είναι πάντα ανοιχτή στα πνευματικά ρεύματα που έρχονταν μέσω των οδών συνάντησης.

Επιπλέον, επιλέξαμε το Συνέδριο αυτό να διεξαχθεί λίγο πριν την διεξαγωγή των ευρωπαϊκών εκλογών, ώστε η παρέμβασή μας να ενταχθεί στον εν γένει προβληματισμό για το αύριο της Ευρώπης.

Γιατί μπορεί η προεκλογική συζήτηση πολλές φορές να εστιάζεται σε ζητήματα εσωτερικής πολιτικής ή κομματικών αντιπαραθέσεων, ωστόσο, το μεγάλο διακύβευμα είναι ποια θα είναι

η Ευρώπη του μέλλοντός μας; Ποιες θα είναι οι αρχές και οι αξίες που θα την διέπουν; Ποιο το όραμα που πρέπει να αναδειχθεί και θα συνεπάρεται και πάλι τους λαούς μας;

Γιατί, δυστυχώς, βλέπουμε πως αυτό που εμφανίζεται σήμερα ως ευρωπαϊκό όραμα έχει ξεθωριάσει. Και γι' αυτό υπάρχουν πολλοί λόγοι. Όπως η έλλειψη κοινής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής, η απουσία ουσιαστικής αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών σε καταστάσεις κρίσεων, ο στενός οικονομισμός στους στόχους και η αίσθηση ότι πολλές αποφάσεις παίρνονται από μια απόμακρη και όλο και πιο απόμακρη γραφειοκρατία των Βρυξελλών.

Η απόφασή μας, λοιπόν, να συζητήσουμε σε αυτή τη συγκυρία το θέμα «η πολιτική ως χώρος έκφρασης των χριστιανικών αξιών στην καθημερινότητα», προέκυψε από μια πικρή διαπίστωση. Το ότι σταδιακά, εδώ και αρκετά χρόνια, η χριστιανική παράδοση και οι χριστιανικές αξίες παραμερίζονται ή και αγνοούνται από τον ευρωπαϊκό δημόσιο λόγο και τα ευρωπαϊκά κείμενα, όπως είναι ο λεγόμενος Διάλογος για το Μέλλον της Ευρώπης.

Μια πρακτική η οποία ενέχει, πέραν της ανιστορικότητάς της, και αντιδημοκρατικό χαρακτήρα, καθώς δεν αποτελεί το προϊόν μιας συλλογικά και δημοκρατικά θεσμοθετημένης ή ψηφισμένης άποψης.

Μια πρακτική, η οποία επιδεικτικά αγνοεί την πλειοψηφία του πληθυσμού των κρατών μελών της ΕΕ, που συνεχίζουν να θρησκευούνται.

Το στοιχείο αυτό, ωστόσο, παρά το γεγονός ότι επισημάνθηκε με παρεμβάσεις στις οποίες έχουμε προβεί όλοι οι φορείς που βρισκόμαστε εδώ, προς τα αρμόδια όργανα της ΕΕ, δεν απαντήθηκε ποτέ. Και αυτό γεννά περαιτέρω απορίες για τα αίτια αυτής της στάσης.

Ποιο είναι το ιδεολογικό υπόβαθρο της σημερινής ΕΕ, και ποια ιδεολογικά ρεύματα είναι αυτά τα οποία επηρεάζουν τις κεντρικές αποφάσεις της;

Όλοι παρακολουθούμε, αρκετά αμήχανα θα έλεγα, αυτήν την επέλαση της λεγόμενης woke κουλτούρας, που ισοπεδώνει όλη την ευρωπαϊκή πνευματική κληρονομιά. Από τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους έως βέβαια και τις χριστιανικές παραδόσεις. Στο όνομα ενός στρεβλού δικαιωματισμού, που καταλήγει να γίνεται αφόρητος ολοκληρωτισμός. Και αυτό συνιστά έναν μείζονα κίνδυνο για την ευρωπαϊκή συνοχή.

Ταυτόχρονα, όμως, στόχος του Συνεδρίου είναι να εξετάσουμε ποια μπορεί να είναι η δική μας συμβολή στην αναδιάταξη των ευρωπαϊκών αξιών.

Πώς θα προτείνουμε μια δημιουργική σύνθεση ανάμεσα στο παρελθόν και στο μέλλον. Πώς οι χριστιανικές αρχές θα προσαρμοστούν στο σήμερα και στις προκλήσεις που αυτό φέρνει μαζί του.

Ασφαλώς, τα συγκεκριμένα ερωτήματα δεν έχουν εύκολες απαντήσεις. Ζούμε σε έναν σύνθετο κόσμο, που αλλάζει ραγδαία. Η παγκοσμιοποίηση, η οποία επιφέρει την ομογενοποίηση στα ήθη και στις αντιλήψεις, ιδιαίτερα στις νέες γενιές, τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα, τα οποία αλλάζουν τη σύνθεση των πληθυσμών, τα επιτεύγματα της τεχνολογίας, όπως είναι η τεχνητή νοημοσύνη, είναι καταστάσεις που μεταμορφώνουν ριζικά τις κοινωνίες μας και τα ανθρωπολογικά πρότυπα.

Ταυτόχρονα, έχουμε τις προκλήσεις του αναθεωρητισμού και της απειλής της γενίκευσης του πολέμου, που αλλάζουν το πεδίο των διεθνών σχέσεων όπως το γνωρίζαμε, αλλά και την κλιματική κρίση, που απαιτεί άμεσα μια άλλη σχέση του ανθρώπου με τη φύση.

Σε όλα τα παραπάνω η Ευρώπη πρέπει να δώσει τις δικές της πειστικές απαντήσεις. Το ζήτημα, όμως, είναι αν αυτές οι απαντήσεις θα είναι εξοπλισμένες από το βαρύ αξιακό φορτίο της μακράς ευρωπαϊκής πνευματικής κληρονομιάς, όπως είναι η χριστιανική της παράδοση, ή αν η Ευρώπη θα τα διαχειριστεί μόνον με νεότευκτα εργαλεία άγνωστης προέλευσης και αποτελεσματικότητας.

Ως ΔΣΟ, αντιλαμβανόμαστε την μεγάλη ευθύνη μας να συμβάλουμε στην ανάδειξη αυτού του προβληματισμού. Το έχουμε κάνει, άλλωστε, από την ίδρυση της Οργάνωσής μας. Θυμίζω ότι επί

προεδρίας Ντελόρ, το 1993, στην ιδρυτική προσπάθεια της ΔΣΟ συμμετείχε η τότε πρώτη αντιπρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου Λαφοντέν, όπως και εκπρόσωπος της Επιτροπής.

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, αναλαμβάνουμε και τον συντονισμό όλων των οργανώσεων, που διακατέχονται από τον ίδιο προβληματισμό, την ίδια αγωνία, ώστε να καταλήξουμε σε κάποια κοινά συμπεράσματα και έναν προγραμματισμό δράσεων για το μέλλον.

Γιατί κοινός μας πόθος είναι μια ενωμένη, ευημερούσα Ευρώπη, μια Ευρώπη των υψηλών αξιών, φάρος ελπίδας και οδηγός για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Είμαι βέβαιος ότι το Συνέδριό μας, με τη συμμετοχή τόσο σημαντικών προσωπικοτήτων και εκπροσώπων φορέων με πλούσια δράση και υψηλή αναγνώριση, θα πετύχει τους στόχους που έχουν τεθεί και θα αποτελέσει το εφαλτήριο για μια ακόμη πιο δημιουργική και καρποφόρα συνεργασία.

Σας ευχαριστώ.